Sin of Self - Sufficiency

R 5704

சுயதேவை பூர்த்தியாகிய பாவம்

“மனமேட்டிமையுள்ளவனெவனும் கர்த்தருக்கு அருவருப்பானவன்.” நீதிமொழிகள் 16:5

பெருமை என்பது அதிகப்படியான மற்றும் மிகையான சுயகௌரவமும் அல்லது ஆணவமுமாக காணப்படுகிறது. தன்னிடத்தில் என்ன திறமை உள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ளத்தக்கதாக ஒவ்வொருவரும் நியாயமான அளவுக்கு சுய மதிப்புடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் அந்த திறமையை பயன்படுத்த அலட்சியம் உள்ளவராக இருக்கமாட்டார். ஒருவருக்கு திறமை இருக்கும்போது தனக்கு திறமையில்லை என்ற உணர்வு அடக்கம் என்ற குணத்திற்கு தீங்கு விளைவித்து அதிகப்படியான அடக்கத்திற்கு கொண்டு சென்றுவிடும். உண்மையிலேயே திறமைகளில் வேற்றுமைகள் உண்டு. சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான மற்றும் மதிப்புமிக்க திறமைகளையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவைகள் மதிப்பிற்குரியவைகளாகவும் பாராட்டுதற்குரியவைகளாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் பெருமைக்குரிய ஒரு காரியமல்ல.

சிலர் பெருமை என்ற வார்த்தையை தவறாக பயன்படுத்துகிறார்கள். “நான் என் குடும்பத்தைக் குறித்து பெருமைப்படுகிறேன்” என்று அவர்கள் சொல்லும் பொழுது, “நான் எனது குடும்பத்தில் களி கூருகிறேன்” அல்லது “நான் எனது குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் – எனது குடும்பம் இருக்கும் விதத்தில் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்” என்று பொருள்படுகிறது. அசாதாரணமான தப்பெண்ணம் கொண்டிருத்தல் ஒருவர் குடும்பத்தில் அல்லது நண்பர்களால் செய்யப்பட்ட அனைத்தையும் பாராட்டவும், மற்றவரது குடும்பத்தில் அல்லது நண்பர்களால் செய்யப்பட்டதை தவறு என்று சிறுமைப்படுத்தவும் செய்யும். பெருமைக்கு மன்னிப்பு கிடையாது. அதுவும் விசேஷமாக இறுமாப்பு உள்ளவர்களுக்கு கிடையாது. இது பொதுவாக அறியாமையினால் இருக்கிறது. எனினும் இது அறியாமையின் காரணத்தினால் இருந்தால், அது அதிக மன்னிப்புக்குரியது.

நமது தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெருமை அறியாமையினால் உண்டானதல்ல. சுய புகழ்ச்சி அதிக பெருமைக்குரியதாகும். இப்படிப்பட்ட அனைத்து பெருமைகளும் தமது பார்வைக்கு அருவருப்பானது என்று கர்த்தர் நமக்கு கூறுகிறார். தேவன் அதை சும்மா வெறுக்கவில்லை. அதை அவர் அருவருப்பாய் நோக்குவதற்கு காரணம் இருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு சிருஷ்டியும் பெருமைகொள்வதற்கு எந்த உண்மையான காரணமும் கிடையாது. “நமக்கு உண்டாயிருக்கிறவைகளில் கர்த்தரிடத்தி–ருந்து பெற்றுக் கொள்ளாதது யாது? என்று அப்போஸ்தலர் கேட்கிறார். நம்மிடத்தில் எதுவும் கிடையாது. ஒன்றுக்கு பதிலாக பத்து திறமைகளை நாம் பெற்றிருப்போமானால் அதில் பெருமைப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில் இந்த திறமைகளை நாம் உண்டாக்கவில்லை. மாறாக, இவைகள் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த திறமைகளை விளம்பரப்படுத்துவதோ அல்லது அவைகளைப் பற்றி ஜம்பம் அடித்துக் கொள்வதோ, அவைகள் நமக்கே உரியது என்று நினைப்பதாகவும், நாம் அவைகளை பெற்றிருப்பதால் நாம் பெருமையடித்துக் கொள்வதாகவும் காண்பிக்கும்.

மனமேட்டிமையாய் இருப்பதற்கு யாருக்கும் உரிமையில்லை. ஏனெனில் எதையோ மற்றொருவரிட மிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள். அவன் ஒரு கடனாளி, பெறுபவன். மனுக்குலத்தைப் பொருத்த வகையில் நாம்

அனைவரும் பிதாவின் சலுகையை பெறுபவர்கள். வாழ்க்கையின் அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும்–ஆவிக்குரிய மற்றும் மாம்சத்துக்குரிய இரண்டும் – நமக்கு தேவனால் கொடுக்கப்பட்டவை. இந்த ஆசீர்வாதங்ளில் அநேகத்தை நாம் பெற்றிருந்தாலும், பெருமைப்படுவதற்கான காரணமில்லை, பெருமை சுயதேவை பூர்த்தியை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

சாத்தான் தனது திறமையையும், ஞானத்தையும் விளம்பரப்படுத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பெற விரும்பி சொன்னதாக வேத வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தன்னால் ஏதாவது செய்ய முடியும் என்று அவன் நம்பிக்கையாயிருந்தான். அவன் பெற்றிருந்த அனைத்தும் தேவனிடமிருந்து அவன் பெற்றது என்பதையும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் ஆசீர்வாதங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றாயிருக்கிறவரைக் காட்டிலும் உயர முடியாது என்பதையும் அவன் உணரவில்லை. அவனது ஞானமும் வல்லமையும் தேவனுடைய ஞானத்திற்கும் வல்லமைக்கும் கீழானது என்பதை அவன் உணரவில்லை. ஆகையால் சாத்தான் ஒரு மீறுதலுக்குட்பட்டவனானான்.

கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் மனமேட்டிமையை வளர்த்தால், அவர்கள் தேவனுடைய பார்வையில் நல்லவர்களாக இல்லை என்பதை நாம் நிச்சயப் படுத்துகிறோம். அவர்கள் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாக ஆவதற்கு முன்பே, அவர்கள் மனமேட்டிமை உள்ளவர்களாக இருந்தால் தேவன் அவர்களை தம்முடைய குடும்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார் என்றும் அவர்களை பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கமாட்டார் என்றும் நிச்சயப்படுத்திக் கூறியிருக்கிறார். மனுக்குலம் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது. ஏனெனில் அவர்கள் கர்த்தருடைய குடும்பத்தினராவார்கள். “ஆகையால் ஏற்ற காலத்தில் தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்.” (1 பேதுரு 5:6; மத்தேயு 23:12)

பெருமை அழிவுக்கு வழிநடத்தும்

பெருமையின் ஆவி இன்னும் உலகத்தில் இருக்கிறது. சிலர் தங்கள் மூதாதையர்களைக் குறித்து பெருமை கொள்கிறார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள் திறமை முதலானவைகளைக் குறித்து பெருமை கொள்கின்றனர். தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறவர்கள், தேவ ஆசீர்வாதத்தை பெற்றவர்களாயிருந்து நன்றியுணர்வைக் காட்டிலும் வேறு எதையாவது பெற்றிருந்தால் அது நன்றாக இருக்காது. உண்மையிலேயே, பெருமையின் பலனாக காலமும் பிரச்சனையும் நமக்கு மேலே இருக்கிறது. எல்லா ஜனங்களுமே பெருமையுடைவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இருதயத்தை நாம் தீர்மானிக்க முடியாதவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் அவர்களது மனோபாவத்தை அறியாதவர்களாயிருக்கிறோம்– அவர்களது சுயதேவை பூர்த்தியின் உணர்வை அறியாதவர்களாயிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு நாடும் தங்களது நாடுதான் மகா திறமை பெற்றிருக்கிறது என்று உணர்கிறார்கள். தங்களது துப்பாக்கிகள் மகா நேர்த்தியானது, எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த சுய தேவை பூர்த்தியின் உணர்வுதான் தேசங்களை தற்கால போருக்கு வழி நடத்துகிறது. அவர்களில் சிலர் கர்த்தர் தங்கள் பக்கம் இருக்கிறார் என்று நம்புவதாக கூறுகிறார்கள். கர்த்தர் தங்களுக்கு எப்பொழுதும் சாதகமாகவே இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறார்கள். தாங்கள் நல்லவர்களாகவும், உயர்ந்தவர்களாகவும் இருப்பதால் தேவன் தாங்கள் ஜெயம் கொள்ள உதவாமல் இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த மாயைக்கு கீழாகத்தான் இந்த மகா போருக்குள் அவர்கள் நுழைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மகா யுத்தத்தைக் குறித்தும் மற்றும் அனைத்து பிரச்சனைகள் குறித்தும் வேதவாக்கியங்கள் கூறுகிறதாவது: “அப்பொழுது அகங்காரிகள் யாவரும் அக்கிரமஞ் செய்கிற யாவரும் துரும்பாயிருப்பார்கள்; வரப்போகிற அந்த நாள் அவர்களை சுட்டெரிக்கும்; அது அவர்களுக்கு வேரையும் கொப்பையும் வைக்காமற் போகும் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (மல்கியா 4;1) பெருமையானது எல்லாவிதமான தீங்குகளுக்கும் வழி நடத்துகிறது. ஆயிர வருட யுகம் முடிவதற்கு முன்னால் முழு பூமியிலும் பெருமையின் வேர் இல்லாதபடி பார்த்துக் கொள்வார். ஆகையால் ஆயிர வருட யுக முடிவில் பூமியில் ஜீவிக்கிறவர்களிடையே பெருமை என்பதே இல்லாமற்போகும். ஆனால் மனுக்குலத்திற்காக தேவன் செய்திருக்கிற வைகளுக்காக அவரை பாராட்டுவது இருக்கும். பரலோகத்தில் இருக்கும் என்று நாம் நம்புவது போல பூமியிலும் நன்றியறிதலுக்கான ஆவி இருக்கும்.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, **C.T. ரசல்** அவர்களின் ரீ–பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

---